

Drömmål! Nackas skruvade frispark mot Brage går direkt i mål. Den sprattlande masen försöker nicka bort kulan med påföljd att han följer med in i buren.

Ingmar Ingevik, Svenska Fotbollförbundets UK-sekretärare:

— Det har snackats om Nacka i landslaget, men jag tror inte att så många har tagit det på allvar egentligen. Det är unga grabbar vi vill ha fram, om vi skall ha någon chans i VM 1966, och då trasslar väl gubben Nacka in knäna i helskägg. Så han får nog svårt att peta en spelare som Örjan Persson, som hittills skött sig alldeles förträffligt som Sveriges vänsterytter.

Torsten Lindberg, landslagstränare och guldmålvakt. — Inte alls någon dum idé med Nacka i landslaget — men det blir nog dagsformen som får avgöra.

Nacka jr med förnamnet Ewert, i farten i Hammarbys pojklag. Blir han lika bra i fotboll som sin pappa är hans lycka gjord.

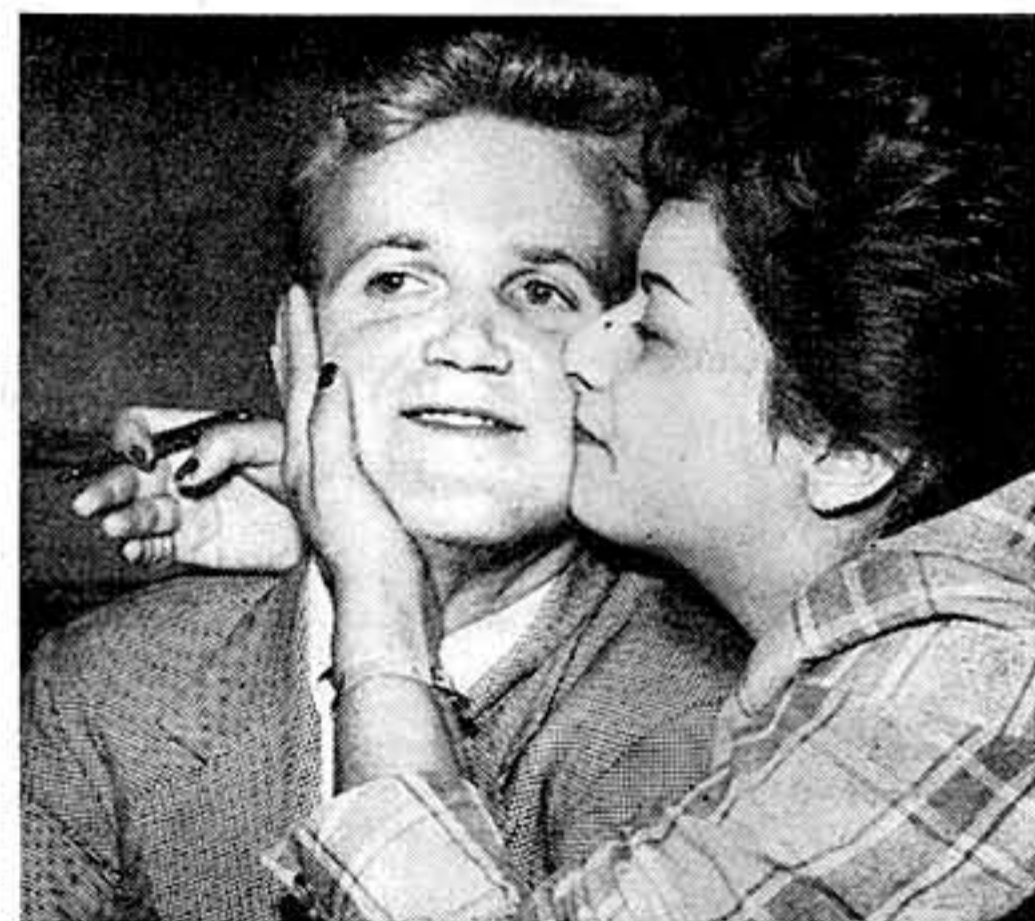

»Stabben» Ahlner, Hammarbys PR-man, är egentligen den som är ansvarig för Nackas explosion som läderkulestorhet år 1950. Då var nämligen Stabben med i pressens UK, och »pratade in» dåvarande kustartilleristen som reserv i pressmatchen på Råsunda.

Där skötte sig den lille lintotten alldeles storartat, pangade in två mål och var bäste man på plan. Han nominerades direkt till Sveriges elva i Rio-VM, där han också skötte sig fint. Nacka blev omätligt populär, döptes till »Vajande Majskolven» och fick ett fett anbud från italienska proffslaget Inter. Trots att han då ännu icke spelat en enda match i allsvenskan div. I.

Det var gamle fotbollsdomaren Stabben som var huvudansvarig också för Nackas come-back i Hammarby i år. Trots diverse olyckskorparns onda kraxande blev Majskolven en succé, värd sin vikt i guld dubbelt upp. Han drog rekordpublik inte bara för Hammarby utan också för andra lag i mellan-Sveriges sektion av div. II.

— Det har gått bättre för Nacka i serien, än vad någon av oss vågade tro, erkänner Stabben. Men det är en sak att spela här mot enkla division II-lirare, en helt annan att ställa upp i en järnhård landskamp. För min personliga del tror jag i alla fall, att det inte skulle vara den minsta risk för Lennart Nyman att ta med Nacka i A-landslaget. Han kommer absolut inte att misslyckas. Men kanske borde han prövas i en B-landskamp först, så vi får se, hur han trivs med jobbet.

Fru Nuccia (skönhetsmiss som Nacka lade rabarber på för gott) ger sin bolltrollande man stora kramen.

Hammarby-tränaren Folke Adamsson torde väl just nu vara den som allra bäst känner till Majskolvens både svagheter och starka sidor.

— Det där är, förstås, en känslig fråga, framhåller Folke. Det beror alldeles på vilken typ av vänsterytter, man vill ha i landslaget. Vill man ha en grabb som hela tiden är på alerten, springer med i vartenda anfall och dessemellan härjar som en bärsärk i försvaret och markerar motståndarnas högerytter, då är nog inte Nacka så mycket att satsa på.

— Men satsar man på en kille, som då och då sticker upp och ruskar om motståndarförsvaret med luriga dribblingar och dessemellan fotar in drömpassningar åt sin egen innertrio, då kan man absolut inte få någon bättre än Nacka. Han är fortfarande en sagolik virtuos, när det gäller att dribbla av attackerande motståndare, han lägger sina matningar på millimetern rätt, och innertrion kan omöjligt önska sig en bättre framspelare.

Stig Anoret, Hammarbys lagledare, låter överraskad, då han hör att Majskolven är påtänkt till A-landslaget:

— Jag erkänner gärna, att Nacka faktiskt blivit en mycket större förstärkning för oss i Hammarby, än vi i våras

Forts. på sid. 39

In med Nacka i blågult!

Forts. från sid. 12

vågade tro. Grabben har gått framåt, i den mån han fått bättre kondition, men om han räcker till i landslaget, är jag nog litet tveksam om. Skulle Nacka vilja underkasta sig ännu hårdare träning, så har han förstas chanser att

gå ytterligare framåt, och i så fall är det säkert ingen risk att ta med honom mot tyskarna. Det är inte alls otänkbart, att Lennart i Berlin blir den som avgör drabbningen i svensk favör.

Vad säger då »Vajande Majskolven» själv?

— Jo, jag har nog hört att det klykas lite grann, att man borde få en chans igen i A-landslaget, och det skulle naturligtvis vara väldans kul. Om jag tror att jag skulle palla för en hård match mot tyskarna?

— Joo, det skulle nog gå vägen. För nu har jag ju fått opp fläset så pass, att jag är ungefär i samma slag, som jag var i VM 1958.

gå ytterligare framåt, och i så fall är det säkert ingen risk att ta med honom mot tyskarna. Det är inte alls otänkbart, att Lennart i Berlin blir den som avgör drabbningen i svensk favör.

Vad säger då »Vajande Majskolven» själv?

— Jo, jag har nog hört att det klykas lite grann, att man borde få en chans igen i A-landslaget, och det skulle naturligtvis vara väldans kul. Om jag tror att jag skulle palla för en hård match mot tyskarna?

— Joo, det skulle nog gå vägen. För nu har jag ju fått opp fläset så pass, att jag är ungefär i samma slag, som jag var i VM 1958.

Det är inget dåligt betyg, som Majskolven ger sig själv.

Nacka medverkade speciellt framgångsrikt i den historiska bataljen mot Tyskland på Ullevi, som Sverige vann med 3—1... Sen var det ju på håret, att vi hade råkat i krig med teutonerna, så förgrymmade blev hrr exvärldsmästare över nederlaget.

Vajande Majskolven »snurrade» då upp backen Stollenwerk som han ville och det blev livsfarligt för tyskarna, så fort den lille linluggen stack fram. Helt plötsligt befann han sig ensam med bollstackarn 8 meter framför en absolut tom tysk bur — ty målvakten var ute och »botaniserade».

Nacka behövde bara ha petat till lädret lite grann med vänstra lilltån, så hade kulan trillat in i nätmaskorna — men han skulle absolut »tjonga» in Sveriges kvittering. Så Majskolven lade all kraft i sitt livs spark och drämde till med högern det s.k.

Forts på sid. 41

Det är inget dåligt betyg, som Majskolven ger sig själv.

Nacka medverkade speciellt framgångsrikt i den historiska bataljen mot Tyskland på Ullevi, som Sverige vann med 3—1... Sen var det ju på håret, att vi hade råkat i krig med teutonerna, så förgrymmade blev hrr exvärldsmästare över nederlaget.

Vajande Majskolven »snurrade» då upp backen Stollenwerk som han ville och det blev livsfarligt för tyskarna, så fort den lille linluggen stack fram. Helt plötsligt befann han sig ensam med bollstackarn 8 meter framför en absolut tom tysk bur — ty målvakten var ute och »botaniserade».

Nacka behövde bara ha petat till lädret lite grann med vänstra lilltån, så hade kulan trillat in i nätmaskorna — men han skulle absolut »tjonga» in Sveriges kvittering. Så Majskolven lade all kraft i sitt livs spark och drämde till med högern det s.k.

Forts på sid. 41